Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

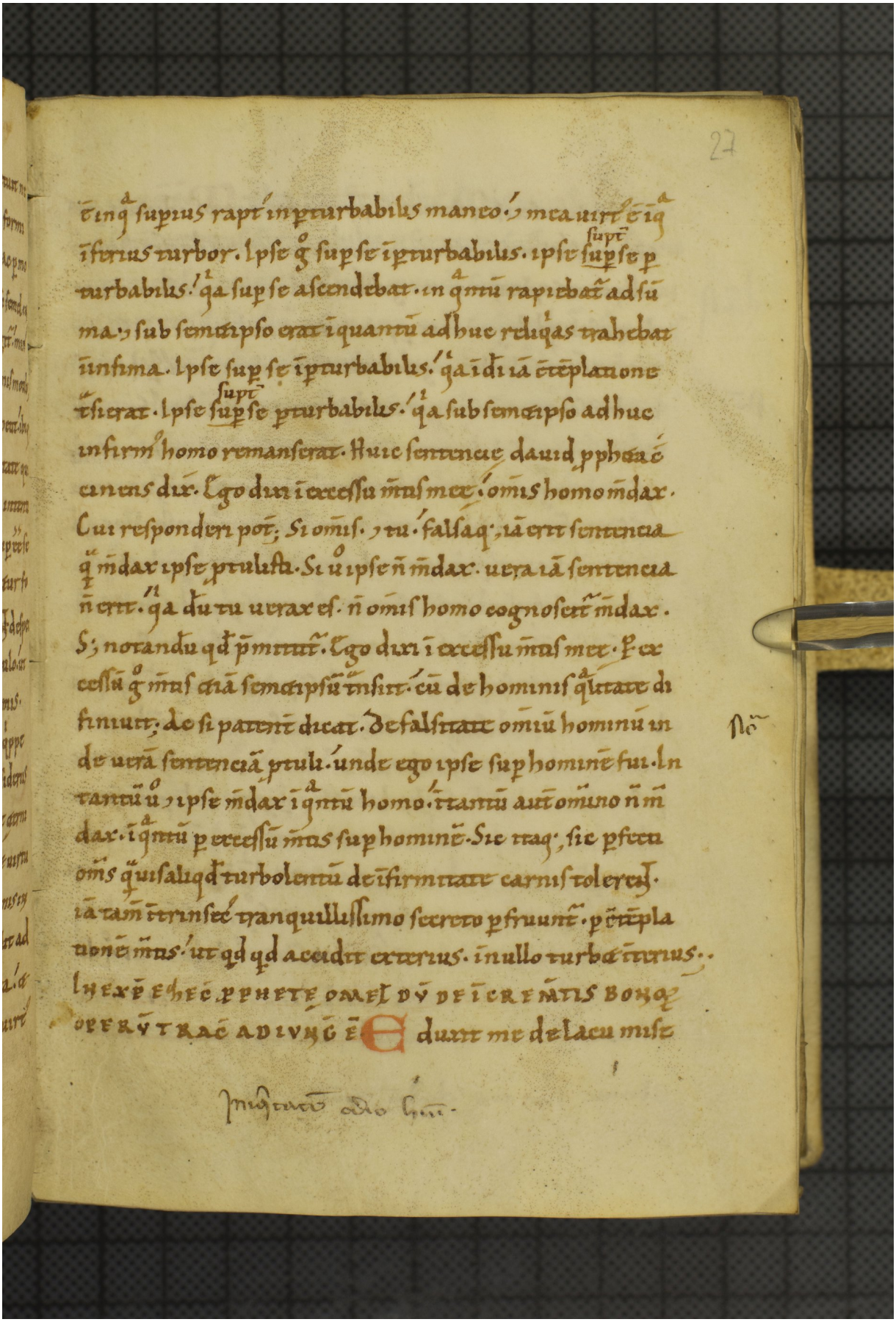

27

tinq supius rapt inpturbabilis maneo. ⁊ mea uirt eiq
ifirius turbor. Ipse q supse iptrurbabilis. ipse supse p
turbabilis. qa supse ascendebat. in qntu rapiebat ad su
ma. ⁊ sub semetipso erat iquantu adhuc reliqas trahebat
iunfima. Ipse supse iptrurbabilis. qa idi ia etplanone
tsierat. Ipse supse pturbabilis. qa sub semetipso adhuc
infirm homo remanserat. Huic sentencie dauid pphetaé
canens dix. Ego dixi iexcessu mus mee. omis homo mdax.
Cui responderi pot; Si omis. ⁊ tu. falsaq, ia erit sentencia
q mdax ipse pruluistu. Si u ipse ñ mdax. uera ia sentencia
ñ erit. qa du tu uerax es. ñ omis homo cognoscet mdax.
S; notandu qd pmittit. Ego dixi iexcessu mus mee. Ex
cessu q mus eia semetipsu intsirt. cu de hominis qtate di
finiuit; do si patent dicat. De falsitate omiu hominu in
de uera sentenciaã pruli. unde ego ipse sup hominẽ fui. In
tantu u ⁊ ipse mdax iqntu homo. tantu aut omino ñ m
dax. iqntu p excessu mus sup hominẽ. Sic traq, sic pfectu
oms quisaliqd turbolentu de ifirmitate carnis tolerat.
ia tam itrinsec tranquillissimo secreto pfruunt. petepla
tone mus. ut qd qd accidit exterius. inullo turbat interius..
Hexe echec pphete omes dv de iceratis boniq
operv trac adiunge e duxit me de lacu mise

Nõ

misericordie ado Chm.